

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про припинення конституційного провадження у справі за конституційним поданням 54 народних депутатів України щодо офіційного тлумачення частин першої, п'ятої статті 4 Закону України „Про порядок здійснення розрахунків в іноземній валюті“, статті 238, абзацу третього статті 239, статей 241, 250 Господарського кодексу України

м. К и ї в
5 жовтня 2010 року
№ 48-уп/2010

Справа 1-20/2010

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бринцева Василя Дмитровича – головуючого,
Бауліна Юрія Васильовича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Винокурова Сергія Маркіяновича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Кампа Володимира Михайловича,
Колоса Михайла Івановича,
Лилака Дмитра Дмитровича,
Маркуш Марії Андріївни,
Овчаренка В'ячеслава Андрійовича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Стрижака Андрія Андрійовича,
Ткачука Павла Миколайовича – доповідача,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на пленарному засіданні справу за конституційним поданням 54 народних депутатів України щодо офіційного

тлумачення частин першої, п'ятої статті 4 Закону України „Про порядок здійснення розрахунків в іноземній валюті“ від 23 вересня 1994 року № 185/94-ВР (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 40, ст. 364) з наступними змінами, статті 238, абзацу третього статті 239, статей 241, 250 Господарського кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Ткачука П.М. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Суб'єкт права на конституційне подання – 54 народних депутати України – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень частин першої, п'ятої статті 4 Закону України „Про порядок здійснення розрахунків в іноземній валюті“ (далі – Закон), статті 238, абзацу третього статті 239, статей 241, 250 Господарського кодексу України (далі – Кодекс) стосовно того, чи є пеня, передбачена частиною першою статті 4 Закону, штрафом, регламентованим статтею 241 Кодексу, видом адміністративно-господарських санкцій, встановлених статтею 239 Кодексу (у конституційному поданні помилково – стаття 238), і чи застосовуються до неї строки, визначені статтею 250 Кодексу. Народні депутати України просять також роз'яснити положення частини першої статті 4 Закону, статті 238 Кодексу в контексті, чи може порушення у сфері господарювання, вчинене юридичною особою – суб'єктом господарювання, носити триваючий характер та чи можуть строки, закріплені у статті 250 Кодексу, бути продовженими чи відновленими.

Практичну необхідність в офіційному тлумаченні автори клопотання обґрунтовують потребою з'ясувати строки застосування пені, передбаченої частиною першою статті 4 Закону.

2. Проаналізувавши положення частини першої статті 4 Закону, статті 238, абзацу третього статті 239, статей 241, 250 Кодексу в аспекті питань, чи є пеня, передбачена частиною першою статті 4 Закону, штрафом, регламентованим статтею 241 Кодексу, видом адміністративно-господарських санкцій, встановлених статтею 239 Кодексу, і чи застосовуються до неї строки, визначені статтею 250 Кодексу, Конституційний Суд України дійшов висновку, що шляхом тлумачення вказаних норм відповісти на поставлені питання є

неможливим. Про пеню та порядок її застосування не йдеться у жодній із зазначених норм Кодексу. Отже, у конституційному поданні існує невизначеність щодо предмета тлумачення, яка вказує на відсутність правового обґрунтування тверджень щодо необхідності в офіційному тлумаченні. Тому провадження у справі щодо цих питань підлягає припиненню на підставі невідповідності конституційного подання вимогам, визначеним Конституцією України та Законом України „Про Конституційний Суд України“.

В конституційному поданні немає правового обґрунтування тверджень необхідності в офіційному тлумаченні і з питань безпосереднього стягнення з резидентів пені за наслідками документальних перевірок податкових інспекцій (частина п'ята статті 4 Закону), триваючого характеру порушень у сфері господарювання, можливості продовження чи відновлення строків, встановлених статтею 250 Кодексу.

Таким чином, конституційне подання не відповідає вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України „Про Конституційний Суд України“, і провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ підлягає припиненню.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, пунктом 4 частини другої статті 39, пунктом 2 статті 45, статтею 51 Закону України „Про Конституційний Суд України“, § 51 Регламенту Конституційного Суду України, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Припинити конституційне провадження у справі за конституційним поданням 54 народних депутатів України щодо офіційного тлумачення частин першої, п'ятої статті 4 Закону України „Про порядок здійснення розрахунків в іноземній валюті“ від 23 вересня 1994 року № 185/94-ВР, статті 238, абзацу третього статті 239, статей 241, 250 Господарського кодексу України на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України „Про Конституційний Суд України“.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскаржена.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ